

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4312/2022
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовић, Марије Терзић, Зорана Хацића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Бошњаковић Драмићанин, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МУП РС, Полицијска управа у Крагујевцу, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2566/21 од 16.11.2021. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2566/21 од 16.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2566/21 од 16.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 84/20 од 31.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу, на име неисплаћене зараде – додатка на плату по основу дежурства ван радног времена (приправности) у периоду од 28.09.2017. године до 01.04.2019. године, исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа посебно до исплате, ближе означено као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 77.304,94 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2566/21 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 84/20 од 31.05.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата увећане зараде по основу додатка на плату за приправност. О овом праву тужиоца и висини тражене разлике, нижестепни судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, са којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/23).

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона којим је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 30.09.2020. године, а вредност предмета спора је 80.000,00 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинско правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

- 3 -

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић